

Rallarvise

Nå skal Hunndalen bli et stort og vakkert sted.

Det skal vi to sørge for, det skal de se.

Vi skal bore, vi skal sprengne, vi skal hamre dag og natt

helt til Nordvik kjem i bil og gir oss katt.

Denne vegen gjennom strøket gjør vi brei, slik at storfolka kan komma fram på snei.

Hus og gjerde står i vegen, men vi riv dom bare ned,

For i jøsse navn hva skal vi vel med det.

Og et idrettsanlegg må vi få i stand.

Ned på Undlijordet græv vi lite grann.

Søker om bevilgning til en kilo grasfrø eller to,

Sår det ut og venter på at det skal gro.

Og når banen skal innvies, da blir det fest.

Hele herredsstyret blir nok hedersgjest.

Evang får vel ta det første spark og klippe av en snor,

For han er jo bygdas store diktator.

Slik som parkanlegg det har vi jo fra før.

Det blir flittig brukt av folk fra nord og sør.

Vigelandsanlegget, det er bare blåbær imot den,

Så vi får vel itte gjøra noe ve'n.

Men noen tennisbaner må vi få i stand,

Og det skader itte med litt badevann.

Stupetårn på høyde med hass Nils det må vi ha,

Et som itte et menneske tør å stupe fra.

Og ei kjerke er vi lova vi skal få,

Men å finne tomt det er visst i det blå.

Den må ligge passe høgt og passe langt fra hver en krets,

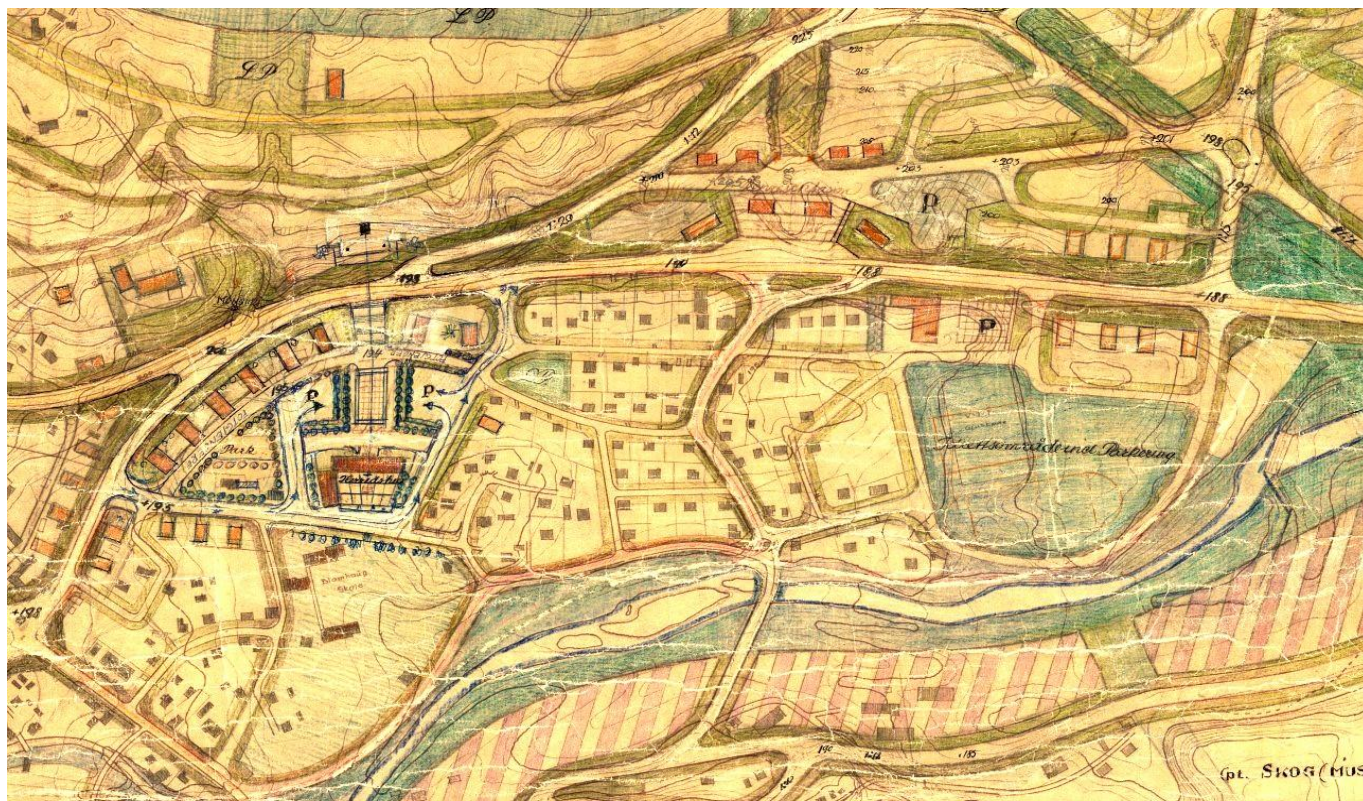
for at alle interesserte blir tilfreds.

Den beste ordning blir vel sikkert det,

At vi to går i gang og bygger tre.

Ei på Bruhaug åt'n Ivar, ei på Nygard, ei på Ås.

Gudskjelov at kjerkesaken går i lås (oppå Ås).

Ole Nordvik var kommuneingeniør i Vardal. I 1939 satte han i gang utvikling av en reguleringsplan for Hunndalen. Denne ble først godkjent i 1961. Planen inneholdt blant annet et herredshus på 1500 m² og et turistanlegg. Ikke noe av dette ble realisert.